

तत्र कथने “अख्यन्मुनिस्तस्य शिवं समाधेः” भट्टिः ।
कर्म्मणि ख्यायते अख्यायि । “हिरण्यपुरमित्वेव
ख्यायते नगरं परम्” भा० खपुरशब्दे दृश्यम् । “विभी-
षणेन सोऽख्यायि” भट्टिः । “शुभयोगसमायुक्ता शनौ
शतभिषा यदि । महामहेति सा ख्याता कुलकोटीः
समुद्धरेत्” ति० त० । [२२।१४ ।

अति+अतिश्रय कथने । “परोरुद्रावतिख्यतम्” अ० ८ ।
अनु+अनुकर्षणे । “अनु पूर्वाणि चख्यथुर्गुणानि” अ० ७ ।
७०।४। “अनुचख्यथुः अनुकृष्टवन्नावनुपहार्थम्” भा० ।
अनुवादे च । [२१६ पृ० दृश्यम् ।

अनु+आ+तात्पर्यावधारणाद्यं व्याख्याने अन्याख्यानशब्दे
अभि+आभिमुख्येन दर्शने “स्वलोकां सुमना अभिख्यम्” अ० ७ ।
८६।२। “अभिख्यमभिषययेयम्” भा० । “अभिख्याय तं
तिगितेन विध्य” अ० २।१०।६ । “अभिखाय संवीक्ष्य”
भा० । अभितः ख्यातो च “पुण्यमेतदभिख्यातं त्रिषु
लोकेषु भारत !” भा० आनु० ६६ अ० । दोषो अक० अ-
भिख्या । “काव्यभिख्या तयोरासीत्” रघुः ।

अव+अवाक्प्रक्षेपे । “अव हि ख्यताधिकूलादिवस्यः” अ०-
८।४७।२ । न्यक्कारेण दर्शने च “यदा वाख्यत्स सर-
णम्” अ० १०।२७।२ । “अवाख्यत् अवाकृतं न्यक्तत-
महं पश्यामि” भा० ।

आ+कृपणे । “आख्याहि मेकोभवातुपरूपः” नीता । आ-
ख्यातमाख्यातेन क्रियासातत्वे” पा० । “स प्रष्टः सर्वतो
वार्त्तामाख्यद्वाक्ते न सन्ततिम्” रघुः । “अनाख्याय
ददत् दोषं दण्ड्य उत्तमसाहसम्” याज्ञ० । “सेवा न-
वृत्तिराख्याता” मनुः । [१।१।१४ ।

उद्+आ+उदाहरणे । “दश वीर्याण्युदाख्याय” शत० ब्रा०
उप+आ+पुरादत्तकथने । उपाख्यानम् । उत्तरदानेन व्या-
ख्याने च । “यदुताहं त्वया प्रष्टो वैरजात् पुरुषादिदम् ।
यदासीत् तद्-उदुपाख्यास्ये प्रश्नानन्यांश्च ज्ञत्स्वयः”
भाग० २।६।४५ ।

प्रति+आ+निवारणे “यदि त्वं भजमानां मां प्रत्याख्या-
स्यसि मानद !” भा० व० ५६ अ० । “अभिप्रेतमनापक्षः
प्रत्याख्यातमनीश्वरः” भाग० १।२। २५ ।

वि+आ+विवरणे शब्दान्तरेण तदर्थक्यत्वे । “अथातः पुन-
परिग्रहविधिं व्याख्यास्यामः” शौन० क० । “व्याख्यातं कुशलाः
केचित् यन्मानं धारयित्वा परे” भा० आ० १ अ० ।
विशेषेण कथने च “आचक्षुस्तेषु शुभं प्रशंसाम्” ।

अनु+वि+आ+। उक्तस्य पुनः व्याख्याने “एतं त्वेव ते भूयो-
ऽनुव्याख्यास्यामि” आ० उ० ७ ।

उप+वि+आ+उपासनादिविभूतिफलकथने “ओमित्युद्गायति
तस्योपव्याख्यानं भवति” आ० उ० । “तस्याक्षरस्योप-
व्याख्यानमेवमुपासनम् एवंविभूति एवं फलमित्यादि
कथनमुपव्याख्यानम्” भा० । “खल्वेतस्यैवाक्षरस्योप-
व्याख्यानम्” आ० उ० ।

सम्+आ+ सत्यकथने । “तिथयस्ताः समाख्याताः
षोडशैव वरानने !” स्कन्ध० प्रभासख० ।

परि+परितः सर्वतो वा ख्यातो “स्नतपुत्र ! यथा तस्य भार्ग-
वस्य महात्मनः । व्ययनत्वं परिख्यातं तन्ममाचक्षुष्ट-
व्यतः” भा० आ० ५ अ० । “अज्ञनेति परिख्याता पत्नी
केशरिणः कवेः” रामा० अ० २।१४ ।

सम्+परि+सत्यक् सर्वतः ख्यातो । “यथायत् संपरिख्यातो
गन्धर्वापसुरसां तथा” भा० आ० ६५ अ० ।

प्र+प्रकर्षेण कथने । “यस्तु देव मनुष्येषु प्रख्यातः सहजै-
र्युधैः” भा० व० १५ अ० ।

वि+विशेषेण ख्यातो “संज्ञाद इति विख्यातः प्रज्ञादज्ञातुज-
स्तु यः” भा० आ० ६७ अ० ।

सम्+सत्यक् कथने “दश पितामहान् सोमपान् संख्याय”
शत० ब्रा० ४।१।२ । एकादिसंख्याभेदेन गणने “संख्या-
स्यामि फलान्यस्य पश्यतस्ते जनाधिप !” भा० व० ७७ अ० ।

अनादिपूर्वकस्य समं तदुपसर्गद्योव्याधिसहितसंख्याने “अतः
कालं प्रसंख्याय संख्यामेकत्र पिण्डेष्टे” अ० चि०
प्रतिसंख्या प्रत्येकसंख्या प्रतीतसंख्या वेत्यर्थः ।

ख्यात लि० ख्या-कृत । १ कथिते २ विद्युते च अमरः । भावे
कृत । ३ कथने ५ बोधेणायाम् न० । “तथा ख्यातविधानस्य
योगसङ्गार एव च” भा० शा० ५६ अ० । “ख्यातमभि-
मन्त्रितदुन्दुभिनादेन प्रयाणकथनम्” नीलक० ।
ख्यातगर्हण लि० ख्याता गर्हणा निन्दाऽस्य । प्रसिद्ध
निन्दे अवगति अमरः ।

ख्यातगर्हित लि० गर्हितं गर्ह्यं भावे कृत ख्यातं गर्हित
मस्य । प्रसिद्धनिन्दे जटा० ;

ख्याति स्त्री ख्या+क्तिन् । १ प्रशंसायाम्, २ प्रसिद्धौ ३ कथने च
अमरः । ४ प्रकाशे ५ ज्ञाने च । “ख्यातिसु सत्त्वपुरुषान्य-
तयाऽधिगम्य वाञ्छन्ति तामपि समाधिभृतो निरोधुम्”
भाष्यः । “सत्त्वपुरुषयोः प्रकृतिपुरुषयोरन्यतया अन्यत्वेन
मियो भिन्नत्वेन ख्यातिं ज्ञानं चाधिगम्य प्रकृतिपुरुषौ